

Puntos especiales de la doctrina social católica

1) *El fin y los medios*: La vida terrestre del hombre no es más que una prueba y una preparación; porque el hombre está destinado a conocer y gozar a Dios de una manera sobrenatural, por toda la eternidad. Los bienes temporales y en particular las riquezas económicas son medios puestos por Dios a disposición de los hombres, para permitirles vivir en la tierra en condiciones favorables para la preparación a su último destino.

Una cierta cantidad de bienes materiales es prácticamente necesaria para la práctica de la virtud. La posesión de los bienes económicos dan al hombre un poder mayor, sin aumentar su valor moral. El buen uso de las riquezas es, al contrario, un índice de virtud. La Iglesia católica condena el deseo desmedido de la riqueza y la sed inmoderada de los placeres corporales; pero desea ver elevado el nivel de vida de las clases necesitadas. Ella declara insistentemente que los que pertenecen a las clases acomodadas deben ayudar generosamente a las clases menos ricas.

2) *La dignidad de la persona humana*: La Iglesia católica profesa un gran respeto por la persona humana, rescatada con la preciosa Sangre de Nuestro Señor Jesucristo, elevada a la alta dignidad de Hijo adoptivo de Dios, llamada a una vida celestial. La Iglesia no admite pues que la suerte eterna de un hombre sea sacrificada al provecho de otro hombre, o al desenvolvimiento de la producción económica. La Iglesia condena la esclavitud en todas sus formas, y se esfuerza por inspirar al cristiano un gran respeto a sí mismo y al prójimo.

3) *Las desigualdades necesarias*: Es conforme al orden establecido por Dios que existan en la sociedad humana gobernantes y gobernados, jefes de empresas y obreros, ricos y pobres, sabios e ignorantes; que todos, unidos por un lazo de amor, se deben ayudar recíprocamente para alcanzar su último fin en el cielo, y en la tierra su bienestar material y moral. Es la Providencia la que ha dispuesto entre los hombres diferencias múltiples y profundas de donde proviene la desigualdad de las condiciones. Esta desigualdad, por otra parte, cede en bien de todos, así de la sociedad como de los individuos. La vida social requiere una organización variadísima y funciones muy diversas. Lo que obliga a los hombres a repartirse esas funciones es precisamente y sobre todo la dife-

rencia de sus respectivas condiciones.

4) *La sociedad familiar*: La Iglesia enseña que Dios mismo ha instituido el matrimonio, al principio del mundo, para proveer a la propagación y perpetuidad de la especie humana, y lo ha hecho indisoluble. L. Jesucristo, al conferir al matrimonio la dignidad de sacramento, lo ha hecho aún más sólido y más santo.

La esposa es la compañera y no la esclava del marido. Ella debe estarle sometida. Los dos esposos deben respetarse, honrarse y amarse mutuamente.

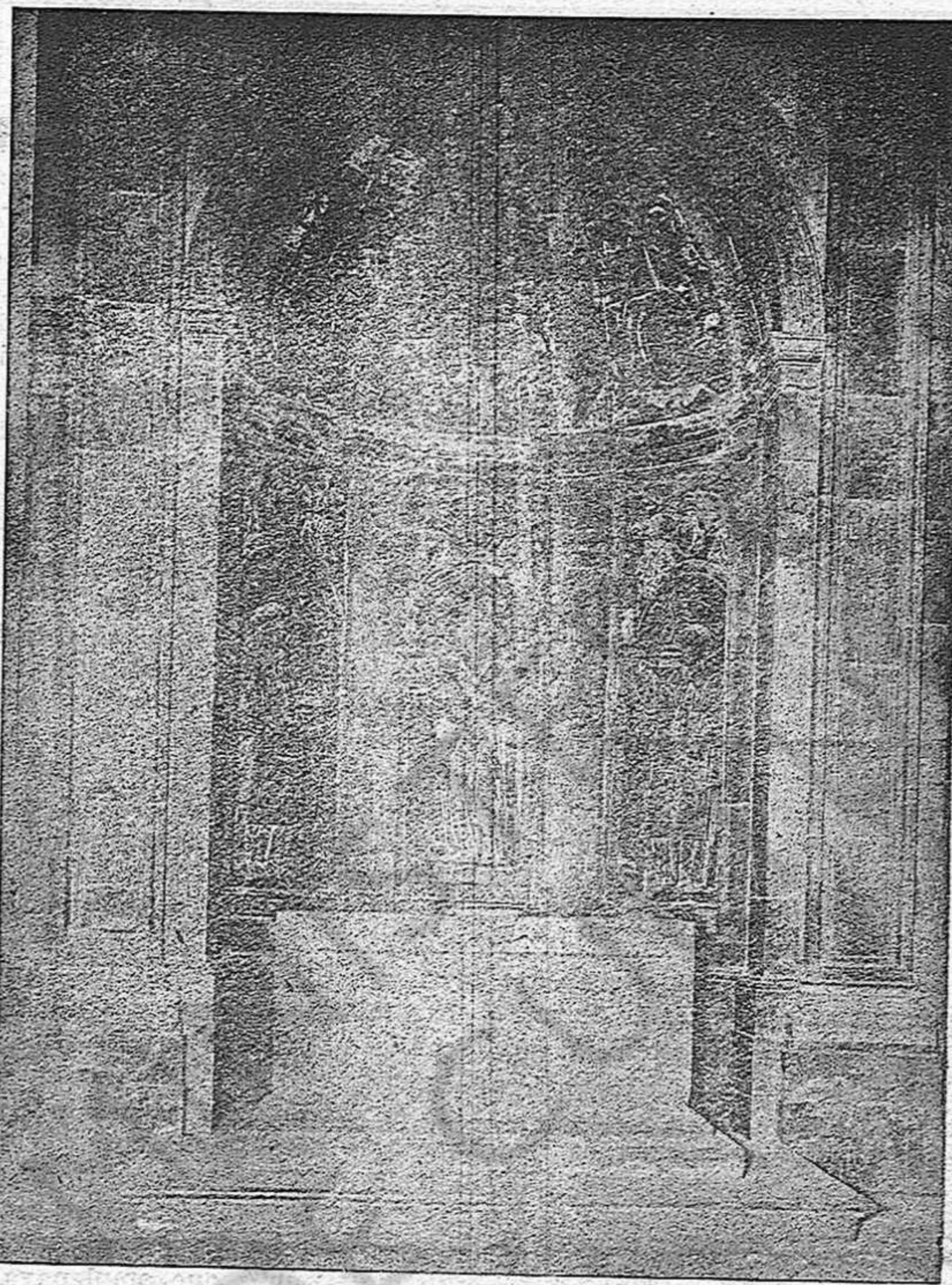
Los padres tienen como obligación el criar a sus hijos, el educarlos e instruirlos conforme a su estado; pero a su vez, los hijos deben obedecer a sus padres, amarlos y ayudarlos en sus necesidades.

La autoridad del padre, jefe de familia, viene inmediatamente de Dios y el Estado debe respetar la misión que Dios ha confiado a la familia, debe facilitar el cumplimiento de ella y no sustituir a los padres, sino en los casos, relativamente raros, en que estos se manifiesten claramente incapaces o indignos.

5) *La sociedad civil*: Cualquiera que sea la forma de gobierno, la autoridad de los que tienen legítimamente el poder viene de Dios. Los gobiernos deben usar de ella para el bien del pueblo con sabiduría y moderación, y habrán de dar a Dios una estricta cuenta del cumplimiento de su misión. Los gobernantes deben respetar los derechos de la Iglesia, sociedad sobrenatural instituida por Jesucristo para la santificación de los hombres. El gobierno del Estado no puede sustituir al padre de familia en los asuntos que son de la competencia de éste. No puede establecer un régimen de bienes económicos incompatibles con la adquisición y la conservación de la propiedad privada. No puede oponerse a la constitución de asociaciones privadas que no son peligrosas para el orden público. Los ciudadanos por su parte no pueden rebelarse contra las órdenes del poder público, salvo los casos en que las órdenes de los legisladores o de los gobernantes sancionen o manden algo contrario a la ley divina o a la ley natural.

En tal caso, la dignidad del nombre cristiano, el deber y el precepto apostólico proclama que es preciso obedecer a Dios antes que a los hombres. Los ciudadanos de una nación deben respetar y honrar a los que ostentan la autoridad civil, porque son los representantes de Dios.

La devoción a St. Fructuós i sos companys martirs

CAPELLA DE SANT FRUCTUOS

Durant aquests dies del Triduum és molt visitat l'altar dels Sants màrtirs, admirant tothom el bellíssim i pietós efecte que produeix la instal·lació elèctrica estrenada aquest any mercès a l'Acció Catòlica local.

Darrera l'arc de l'absidiola s'hi ha posat una filera de llums invisibles des de fora que donen a la capella dels Sants màrtirs un encant correpiador. Penjant del cim de l'arc s'hi han posat tres llànties, una corresponent a cada Sant Màrtir, tot el qual junt amb la sobria i elegant ornamentació de palmers i canelobres produeix un efecte d'un bon gust exquisit i una emoció ben pietosa.

La concurrència al Triduum que cada dia ha anat creixent i que fa preveure que avuiomplirà aquelles naus de la Seu, sent una demostració certa de la restauració de la pietat i devoció del poble de Tarragona als seus gloriosíssims màrtirs i fa esperar que d'any en any anirà creixent fins assolir l'esplendor i la popularitat que els pertoca.

Tarragona Mariana

XIV

LA MARE DE DEU DEL LORETO (ULLDEMOLINS)

Ulldemolins, és una vila situada en el cor de les nostres muntanyes, la qual aïllada de tot poblat, conserva traços ben característics de la vida catalana ancestral, arribant fins a unificar-se amb la grandesa solitària del seu contorn, i amb l'ascetisme que campejà per aquelles pedregoses fondolades, on creixen els matolls i els ermitatges que traspassen mil essències i sentors de tota llei.

Per a pujar a besar la mà de la Mare de Déu de Loreto, que establí el seu tron al mateix costat de la vila d'Ulldemolins, cal irremissiblement escalar la muntanya per qualsevulla direcció que hom pretengui arribar-hi. Però, sigui la banda que sigui l'escollida per fer camí fins al lloc que la Santa Verge de Loreto santifica amb sa presència, el devot, el turista... haurà de goig de bells indrets, i dolços records de les glòries nostrades. Per Orient, després d'admirar la Conca de Barbarà, austera i cen-drosa, i d'encomanar, amb sa mirada, conhort i esperança a la mig desfeta ossamenta pobletana, hi

pervindrà fent mil girigones per la muntanya de Prades, seguint després la via clapada per la verdor del castanyer, que mira de fit a fit l'elevada serralada del Montsant. Si hom hi puja per la banda del Sud cal que traspassi la doble barrera d'Alforja i d'Albarca, bo i saludant a la Verge de Puigerver, i a la Mare de Déu de Ciurana, que guaita dalt del serrat que fou el tron de sultanes. Per les altres bandes hi ha el Montsant amb mil afraus, i la serralada de La Llena, que posa ratlla divissòria amb les terres lleidatanes; esdevenint, Ulldemolins; el centre de tots aquells andurrials, una vila muntanyesa, resguardada per una filerada rodona de torres naturals que traspassen els mil metres.

En aquell lloc pintoresc, monòton i solitari alhora, la pietat mariana hi prengué segles enrera una forta embranzida, que ha pervingut ufana fins avui, venerant-s'hi la Mare de Déu amb l'advocació gloriosa de Loreto, en memòria d'aquell fet sublim i misteriós del trasllat de la mansió benedicta que

habità la Sagrada Família, la més santa trinitat humana, mentre féu vida per aquest desterro, ensenyant a totes les gents la virtut i el camí del cel, i proposant-se per model de la família cristiana.

De la reconquesta cristiana encà en totes les reconades d'aquelles muntanyes hi ha esclatat ubèrrima l'olorosa flor de la pietat i la pregària. Tan prompte quedaren, aquelles altures, netejades de la raça musulmica, per allà l'any 1153 en que Ciurana passava a la jurisdicció de Bertran de Castellet, el que després fou carlà de Reus, i amb la fortalesa mora de Ciurana els dominis cristians arribaren fins a l'Ebre, un estol d'enacoretetes s'internaren per aquells afraus, portant per amor a Jesucrit una vida penitenta i amagada, colgant en la terra dura les primeres llavors de tantes tradicions i llegendes que saltironant de boca en boca han pervingut fins a nosaltres. Cal esmentar de pas a Fra Joan i Fra Arnau de Morera, els quals acompanyats de Fra Ramon d'Almuçara, santificaren la solitud de Bonrepòs; Fra Llorenç, el record del qual ha esdevingut cèlebre en l'ermitori de Santa Magdalena; Fra Grau, qui s'enlairà, com l'herbei arrapadig, per les entranyes rocoses del Montsant; i d'altres, que amagant-se a la faç dels homes, miraven de fit al cel.

La pietat mariana d'Ulldemolins és de dies. I la veneració que professa a la Verge de Loreto, encar que historicament no poguem precissar-la, navem de dir que té els rels bastan clavades en el passat. Dos peregrins, ens diu la tradició, fereriva cap a Rocca i a Loreto, ciutat italiana on fou transportada per mans d'àngels la santa casa que els pares de Jesús tenien a Nazaret, i de retorn, observant la consuetud de molts peregrins que portaven d'aquelles terres una imatge de la Verge, per record, es proveiren també d'una, que volgué per cert rebre l'afectuós vassallatge dels moradors muntanyesos, i regnar circumdada per la pau i solitud de les nostres puntes. Arribats a Ulldemolins foren tormentats amb una set terrible, de tal manera que els hi impossibilitava el prosseguir la jornada. Però en la partida del "Pi Gros", una font d'aigua fresca i cristalina remullà la seva gorja i donà força a llurs membres basats. En agraïment, al peu mateix d'aquella fontanella, que després fou apellada la font de Loreto, deixaren la imatge que de tans dies els feia companyia.

En el mateix lloc hi fou després edificat un senzill ermitori, per tal de que la Verge advinguda i forestera hi fos dignament venerada, i perquè es dignés protegir amb el seu copios valiment tota aquella nova fillada.

Corrent el temps, l'ermita del "Pi Gros", que no era gaire lluny de la població, esdevingué pobre i esquifida, çò que determinà als devots de la Verge a bastir un altre santuari que fos digne de la seva Mare i pregonés en avant la grandesa mariana d'aquell poble.

L'actual santuari de la Verge de Loreto, emergeix en l'extrem Sud de la població. La seva posició constitueix un bell remat de la via principal i codolosa que mena des de l'esquerdada façana del temple parroquial, fins a les mateixes parets emblanquinades del santuari. La fàbrica de l'ermita esdevé orientada a ponent, amb unes dimensions, que no baixaran pas d'una vintena de metres de llargaria per uns nou d'amplada, a contar per les passes que hi donàrem un dia xafagós del mes de

Ellos dicen: "La Iglesia va a morir y su nombre desaparecerá en seguida: no habrá más cristianos; ha pasado su época". Y mientras dicen eso, les veo morir todos los días, y la Iglesia sigue en pie, anunciando el poder de Dios a todas las generalicones que se suceden. - SAN AGUSTIN.

PARTICULES

L'ULTIMA HUMILIACIO

Acceptariem qualsevol humiliació, abans de reconèixer que som uns orgullosos.

MIQUEL MELENDRES, pvre.

juliol, que hi pujarem a besar la mà de la Verge de Loreto. El seu conjunt és bastant esvelt. La nau única del temple es desplega vistosa darrera un àtri porticat i sota un campanar d'espardanya, amb un frontal exterior que porta per fetx; l'any 1761, data en que fou terminada l'obra de l'ermita, després d'uns dos anys de durada. El temple consta d'un sol altar, de talla barroca, que a principis del segle passat fou daurat per un de Cornudella, que volgué en aquest temps continuar l'obra iniciada pels Juncosa, pintors de valua, que deixaren llur nom avalat en les colorides i encertades pinzellades que donaren en la nostra catedral. El centre del retaule, que porta en el capdamunt un relleu que ostenta l'Anunciación, queda obert per una glòria que centre la Verge en un escaient cambri, amb volta de petxina, i exornat amb les imatges de Sant Marc, Sant Pau, Sant Joaquim i Sta. Ana, gairebé de talla natural.

La imatge de la Mare de Déu de Loreto, que té el seu tron codicelat per un temple barroc, i quina alçaria és d'uns 38 centímetres, està tallada a la pedra alabastrina, de factura de bust, policromat, fins un xic més avall de la cintura. Des de el cap se li abaixa un mantell que mig tapa la imatge de Jesús Infant, qui esdevé assegut en la mà dreta de la Verge, apoiant-se de peu dret en l'altra mà. El conjunt estatuari resulta vistós i ben tallat.

La Mare de Déu de Loreto, que vingué peregrinat a escampar mercès per les nostres comarques, ha sigut en tots temps la Mare protectora dels fidels marians d'aquella vila, que deixen scorre, plaçada, l'existència al seu redós. "Verge de Loreto, salveu Uldemolins!" Aquest ha sigut el crit que a tothora ha sortit dels llavis tremolosos i dels cors apesarat, i amb els ulls fits a la Verge remeiera de Loreto han contemplat com s'esvaia el núvol pedragós, i el flagell de la marfuga. Per ço el poble agrait li canta:

"Quan lo Poble se ha trobat en qualsevol aflicció, invocant tal protecció luego se ha vist consolat".

I aqueix consol l'experimentaren principalment en el còlera verinós de l'any 1854, en que l'agraïment dels fidels es feu sensible arrançant tot el davant del santuari.

En el santuari de la Verge de Loreto, radica des de l'any 1904, una Confraria de donzelles que té per nom, Cort de la Mare de Déu de Loreto, quin objecte no és altre sinó el d'assignar cada mes una donzella per mor de que vetlli i tingui cura del temple de la Verge, i de tot quant es relacioni amb el seu culte.

Festa magna pel santuari és dia 10 de desembre en el que l'Església honora la Verge de Loreto; però la festa grossa d'Uldemolins és l'endemà de la festa major de la població, dia 9 de setembre, puix que en aquest dia tothom visita a la Verge, i la joia de la diada, s'escampa, com el ressó de les campanes, per tots els àmbits muntanyencs.

TOMÁS CAPDEVILA I MIQUEL.

ACADEMIA

DE

DIBUJO Y PINTURA

ESPACIOSO LOCAL

LUJOSO SALÓN DE EXPOSICIONES

Colón, 33

Para informes:

"EL LOUVRE" Unión, 2

Farmacia Digos

ANÁLISIS-ESPECÍFICOS nacionales y extranjeros

Agua mineral - Sueros - Vacunas - Inyectables - Ortopedia

Morera 46 - Teléfono 442

Visita d'En Ferrán M.ª Ruiz i Hebrard

Demà, a les cinc, arribarà a aquesta ciutat el president de la Secció de Propagandistes de la Federació de Joves Cristians de Catalunya i Secretaria General de la mateixa, En Ferrán Maria Ruiz i Hébrard, fill de l'il·lustre patrici tarragoní i distingit home de lletres, En Joan Ruiz i Porta.

El jove Ruiz Hébrard ve expressament a Taragona per pendre part a l'acte que celebrarà Acció Popular Catòlica, en el que parlarà dels horitzons i modalitats del feijocisme i de l'importància cabdal que té pel pervindre de la nos-

tra Pàtria.

Totes les persones que desitgin informar-se de la nova organització feijocista tindran una bona ocasió de documentar-se assistint a la conferència que sobre aqueix important moviment juvenívul donarà En Ruiz Hébrard a l'acte que ha organitzat Acció Popular Catòlica per commemorar la festa de Sant Fruitós. Els que desitgin obtenir detalls del Secretariat de Joves i de l'organització dels Grups seran atesos degudament pel secretari general de la Federació.

A L'ATENEU

Conferència d'En Pompeu Fabra

Tal com havíem anunciat, ahir al vespre, a la Sala d'actes de l'Ateneu desenrotllà la seva conferència sota el tema "La Llengua Catalana i el Patriotisme", el senyor Pompeu Fabra, catedràtic de la Universitat barcelonina.

Presidiren els senyors Lloret, Brú, Arana, Sancho, Moles i Miracle.

Obrí l'acte el senyor Brú Farré, president de "Palestra", cedint la paraula al senyor Lloret.

Parlà aquest enlairant l'obra de catalanització que el senyor Fabra feu ara fa molts anys al nostre Ateneu.

Acaba presentant a l'orador.

Comença el senyor Fabra explicant els períodes perquè ha passat la llengua catalana; abans de la Dictadura i durant aquesta en que decaigué com a llengua de cultura.

—Déu ens en guard — diu, que en ple segle divuit haguessin tingut a Catalunya unes escoles tan ben portades com ho estaven en aquell temps a França! —

Diu que el veritable patriota té un deure primordial respecte a la seva llengua.

S'interna al nostre llenguatge, explicant que de les llengües que es deriven del llatí s'en formen dos grups; un, de les que conserven les terminacions i l'altre de les que les perden.

I el català és una de les que perden les terminacions, i això fa que

canviïn una multitud de paraules. Treu altres exemples de la diferència, "d'extrem a extrem", diu en que es troben els dos idiomes hispànics, català i castellà.

Explica el funest del bilingüisme i en diu un exemple:

En certa ocasió que un conegut catalanista visità uns senyors amics, aquests li presentaren la seva filla.

La nena, honorant al foraster digué una dècima en català i la repetí després en castellà, i satisfeta, igual com els seus pares de la "filla prodigi" sortí de la sala.

Tan prompte fou fora la nena, el visitant digué humorísticament als seus pares:

—I li prova això a aquesta criatura?

I vertaderament no podia trobar millor frasse per a qualificar-la.

No és patriota qui no usa íntegrament la llengua catalana.

Durant el seu discurs i en acabar aquest, el senyor Fabra escoltà fortes ovacions del numerós i distingit públic que omplenava la sala.

En resum, un èxit indescriptible de la delegació tarragonina de "Palestra", que vegé coronats els seus desitges de catalanització amb la numerosa assistència a l'acte organitzat per aquesta societat.

JOEL

Colegio de Abogados de Madrid

Firmado por diferentes abogados afectos a la situación ha sido remitido al ministro de Justicia el siguiente escrito:

"Los que suscriben, abogados incorporados al Ilustre Colegio de Madrid, en cumplimiento de la vigente legislación preceptiva que marca como requisito inexcusable para el ejercicio profesional, a V. E. con el debido respeto exponen:

Que la junta de Gobierno de la mencionada corporación se permitieron en fecha no lejana convocar a la general extraordinaria con la finalidad visible por anticipado, de impugnar colectivamente disposiciones del poder público, cuya adopción sea o no justa no compete al Colegio contrariar ni menos estorbar antirreglamentariamente.

Con este motivo, y sabiéndonos de antemano, no dispuestos a participar en tales excesos, ni acto tan injustificado, hicimos pública en la prensa nuestra disconformidad contra tal propósito en términos de polémica de estricto alcance político, por ser éste el procedimiento que la junta había empleado y naturalmente procedimos salvando todos los respetos de otro orden cualquiera.

En tal coyuntura la junta de gobierno bajo hipotética ejecución de un acuerdo de la general, acuerdo cuya existencia no aparece suficientemente justificado en el Boletín informativo de noviembre-diciembre de 1932, pero que aun

existente no sería válido, por no figurar el asunto en la convocatoria, se ha dirigido a los discrepantes pidiendo explicaciones y aludiendo con indiscreción notoria al honor profesional y notificando sin tener competencia la incoación de un expediente abierto.

Con esta actitud trataban de utilizar los medios estatutarios coercitivos, para impedir la protesta legítima, con extralimitaciones evidentes y apartándose de la legalidad, cometida por la propia junta de gobierno.

Con tales antecedentes Excmo. señor nos encontramos los firmantes en el dilema de soportar una situación que llega a la vejación humillante o acudir a V. E. como lo hacemos en petición de que cese un estado de derecho que favoreciendo a unos pocos daña a los restantes y coacciona a todos los demás que entienden el ejercicio profesional de distintas formas.

No ya en la disolución de los colegios, medida que aun hecha posible por el artículo 29 de la Constitución de la República, que ha declarado libre la sindicación o asociación a los fines de la vida humana, que requeriría prudente reflexión, pero sí el precepto de no ser precisa la inscripción en aquellos para lograr realizar el ejercicio profesional donde existan los colegios, es lo que solicitamos de V. E. con la urgencia posible.

Justicia que estimamos procedente y no dudamos de alcanzar de la superior capacidad de V. E. que acordará sin duda lo más oportuno.

MILLONES

ESCUCHAN LA

RADIO

CON

TELEFUNKEN

¿VD. TAMBIEN?

Demostraciones gratuitas de todos los receptores TELEFUNKEN

Receptor W. L. 650 -- 1.375 Pesetas

" W. L. 344 -- 995 "

" W. L. 231 -- 735 "

" W. L. 122 -- 425 "

" A. 32 extra-corta 695 "

Distribuidor oficial

Juan Bonada

Unión, 26

TARRAGONA

Teléfono 412

Unas gestiones del señor Cambó que, por lo visto, han fracasado

Madrid, 19. — El periódico "El Sol" publica hoy lo siguiente:

Se ha hablado estos días de unas conferencias celebradas entre el ex ministro de la Gobernación señor Maura y el ex ministro de la monarquía y jefe de la Liga Regionalista señor Cambó.

Se recordaba a este propósito la afirmación hecha por el señor Maura en su reciente discurso de que no quería contacto alguno con personas que no hubiesen reconocido previamente el régimen republicano.

Pero al parecer el señor Cambó ha expresado ya su adhesión a la República, y siendo esto así, el político catalán y el señor Maura han podido ponerse en contacto.

Las conferencias se han llevado a cabo con verdadera reserva, y por esto ha sido muy difícil que los informadores averigüen el detalle de las conversaciones.

A juicio de quienes se consideran bien enterados, el político catalán requirió al señor Maura para que le dejase campo libre en la política mallorquina, pues según parece el señor Cambó quiere limitar por ahora su actividad a la política regional, y necesita que el señor Maura le ceda las fuerzas que le siguen en las islas Baleares por tradición familiar.

Se dice asimismo que las entrevistas no han tenido el favorable resultado que esperaba el señor Cambó.

Preguntado esta tarde don Miguel Maura acerca del suelto publicado por "El Sol" sobre unas supuestas conversaciones entre el jefe conservador y el señor Cambó, ha dicho:

—Digan ustedes que esto no es más que una ligera fantasía.

Calculen ustedes si yo voy a renunciar a mi política en Mallorca.

—Ya nos figuramos que no, ¿pero qué hay de estas conversaciones con el señor Cambó?

—Absolutamente fantásticas, repito.

—¿Y de la unión con los demás grupos de derechas?

El señor Maura vacila, queda un poco en suspenso y aclara a los periodistas.

—De derechas francamente republicanas.

El señor Maura, roto el dique de sus celos:

—Miren, de esto mejor es no hablar. Todo se arreglará y creo que llegaremos a un acuerdo, pero ahora es prematuro hablar. Una frase mal interpretada podría malograrlo todo.

Lo que se entiende el Instituto de Reforma Agraria por Grande de España

Madrid, 18. — Hoy se ha reunido de nuevo el Consejo ejecutivo del Instituto de Reforma Agraria, para tratar de la definición de Grande de España, a los efectos de la ley de Reforma Agraria, que quedó en suspenso en la última reunión.

Se aprobó la siguiente fórmula:

A los efectos del apartado 13 de la base quinta de la ley, se entenderá que los titulares de la extinguida Grandeza de España han ejercido, en algún momento, sus prerrogativas honoríficas, en los siguientes casos.

Primero. Cuando hayan sido nombrados senadores por derecho propio, por su condición de Grandes de España.

Segundo. Cuando se hubie-

ran cubierto, ante el rey, los varones, o hayan tomado la almohada las hembras, siendo unos u otras Grandes de España por sí mismos.

Se planteó discusión sobre el reglamento para la constitución y funcionamiento de las Juntas provinciales de Reforma Agraria, redactado por la Comisión segunda, el cual quedó aprobado por mayoría.

En la próxima reunión se tratará con amplitud de la situación de la propiedad y del paro en las provincias de Cáceres y Badajoz, situación que, a juicio de los propietarios, es realmente insostenible.

SE VENDE

Una casa situada en la calle de la Unión.

Razón: el Administrador de este periódico.

VIDA RELIGIOSA

SANT DEL DIA

Sants Fructuós, Bisbe, Auguri i Eulogi, Diaques

Doble Major. -- Ornaments vermells

Les Esglésies de Tarragona i Vic honoren avui en primer terme aquests màrtirs dels quals guarden relíquies. Tarragona, a més a més, en veié el martiri. A sant Fructuós se'l té per fill de la nostra ciutat i pel seu primer bisbe. Sembla també que fou el primer màrtir de Catalunya en la persecució de Valeri i Gal·liu, aplicada aquí per Emilià governador de la imperial ciutat. Empresonat amb els seus dos diaques, exercí encara el seu ministeri batejant Rogacià. Davant d'Emilià, feren els tres confessió ardida de llur fe, per la qual foren condemnats a morir cremats en l'anfiteatre, suplici que suportaren serens, després d'aconhontar el prelat als cristians del seu ramat. Aquests recolliren les cendres que foren trasportades més tard a un convent benedictí proper a Gènova, i se'n reberen aquí després preuades relíquies. La última la obtingué per a la Seu tarragonina, el Cardenal Vidal i Barraquer. Les actes del Sant edificaren l'Espanya i l'Àfrica, valent-li l'elogi de sant Agustí. Aquest martiri tingué lloc l'any 259.

SANTA AGNES, VERGE I MARTIR

Arreu del món es celebra avui la festa d'aquesta Santa de 13 anys, que no tenia l'edat del suplici i la tingué ja per la victòria. Fill de nobles romans, als 10 anys es congregà a Déu i amb desig de sofrir martiri, abandonà la casa paterna. Formosíssima com era, fou cobrada pel fill del governador Procopi, al qual Agnès refusà, dient "El meu promès és el Crist". Passà pel foc, superant-ne el turment. Exposada una en un lloc infame, s'envantellà amb la seva cabellera, miraculosament crescuda. Condemnada a morir sota el cop de l'espasa, deia al tirà: "Fes-me morir aviat, que la promesa ofén l'Espòs, si es fa esperar". Era envers l'any 305. En l'altar de la seva tomba i en la basílica que li és alçada, són posats avui i beneïts dos anyells amb la llana dels quals es confeccionen els paHium, distintiu de jurisdicció pastoral que el papa trameta als arquebisbes i alguns bisbes privilegiats, com és ara el de Barcelona, i que ell beneix després de deixar-los una nit sobre la tomba dels Apòstols.

Missa per a demà

Del Diumenge II després de l'Epifania. Semidoble. Color verd.

QUARANTA HORES

Se celebren en l'església parroquial de la Sma. Trinitat. Hores d'exposició: Matí, de vuit a onze i a la tarda, d'un quart de quatre fins a les set.

El dia 24, començaran a l'església de Religioses Oblates.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL. — Diada de Sant Fructuós. — "Conclusió del solemne Triduo als Sants Màrtirs, Fructuós, Auguri i Eulogi".

Matí, en la capella pròpia dels Sants; missa de comunió general que celebrarà el M. I. Sr D. Manuel Borràs, Degà i Vicari general; predicarà els fervorins el M. I. Dr. Miquel Vilatimó, canonge i conciliari de l'A. P. C.

S'entra a chor, a dos quarts de deu. Després de "Prima", trasllació de la reliquia des de la pròpia capella al altar major amb assistència dels alumnes de les escoles d'A. P. C. i demés fidels que vulguin associar-se-hi. Acabada "Tercia", missa conventual i sermó pel M. I. Dr. Jaume Sabaté, canonge Magistral; després de la missa, veneració de la reliquia.

Tarda, a dos quarts de set, rosari, conclusió del triduo, cantant-se els Parenostres i Avemaries per l'escolania de la catedral i alum-

nes de les escoles de A. P. C., sermó pel Rd. Dr. Francesc Company, vice-conciliari de A. P. C. i professor del Seminari, acabant-se amb el cant dels goigs.

Capella de la Mare de Déu del Claustre. — A les set, missa, i felicitació Sabatina.

A les vuit, començaran torns de Vetlla d'honor a la Verge Santíssima.

Tarda, a dos quarts de cinc, rosari, solemne, felicitació Sabatina i can de la Salve.

SANT FRANCESC. — A les vuit visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat.

Tarda, a dos quarts de sis, rosari i confessions.

SAGRAT COR. — Tarda, a dos quarts de set, rosari i felicitació Sabatina.

SANT MIQUEL. — Tarda, a dos quarts de set, Rosari, visita a la Mare de Déu de Lourdes, Salve gregoriana i besamans.

CARME. — A dos quarts de set,

missa sabatina cantada per la Reverenda Comunitat.

Tarda, a les sis, Rosari, càntics, visita sabatina i Salve solemne.

CULTES PER A DEMÀ

CATEDRAL. — S'entra a Chor a dos quarts de deu; després de "Tercia" processó claustral i missa conventual i cant de "Sexta" i "Nona".

SANT FRANCESC. — A les deu, missa cantada i homilia.

Tarda, a les tres, catecisme. A les cinc, exposició de S. D. M., corona Serafica, trisagi, Benedicció i reserva.

SAGRAT COR. — A les vuit i mitja, missa de comunió, dedicada a Santa Rita a l'altar major, practicant-se durant la mateixa els exercicis propis del dia.

A les sis i mitja de la tarda, rosari, estació al Santíssim, acte de consagració al Sagrat Cor i plàtica doctrinal.

CENTROS OFICIALES

DELEGACIÓN DE HACIENDA

El señor delegado de Hacienda ha señalado para hoy los siguientes pagos:

	Pesetas
D. Antonio Parera Const.	2.611'00
" Isidro Marcer Picolá	2.133'77
Sr. Admor. pral. Correos	2.127'52
D. José Alonso Alonso	602'95
" Miguel Gaya Gilabert	513'60
" Luis Massó Simó	359'10
" Francisco Vilá Forner	233'76
Sr. Ingeniero Jefe distrito Forestal	241'02
D. Ramón Montejo Poy	239'30
" Luis de Ahumada	329'44
Sdad. Española Construcciones Eléctricas	64'10
Sr. Hdo. Guardia civil	50'95
" Depositario pagador	792'13

REGISTRO CIVIL

Inscripciones verificadas ayer

Nacidos:

José Gómez Sans.
Antonio Mateu Poca.
Pedro Rús Budesca.
Francisca Romero Martínez.

Defunciones:

Antonio José Escofet Netto, de 79 años, Unión, 27.

Matrimonios:

Ninguno.

Es ven

una casa de quatre pisos.
Raó: en aquesta Redacció.

Els grans concerts de Filharmònica

JULIA TELLES DE MENEZES

Artista de valu positiva, aquesta cantatriu brasilera és una liederista pel damunt de tota ponderació. Els crítics estrangers comenten el seu art en termes que voregen la hipèrbole, elogiant sobretot les cançons de la seva terra, que als llavis d'aquesta exquisida artista agafen un encís i una emoció imponderables.

Ha actuat a totes les grans capitals d'Europa i de les dues Amèriques, especialitzant-se en les cançons sudamericanes. L'any 1931 vingué a Barcelona cridada pel mestre Manén per interpretar el programa del segon concert de la societat Filharmònica, que ell dirigia, assolint-hi el mateix èxit que l'acompanya arreu, com ho testimonien alguns dels fragments crítics que a continuació reproduïm:

Julietta Telles de Menezes canta con bello estilo y no hay que decir que a las canciones de su país las proporciona una dicción apropiadísima y muy expresiva. Su voz es dulce y ductil a todas las inflexiones que para la matización son requeridas. En selecto auditorio que asistió al concierto salió altamente complacido de la sesión y aplaudió mucho a la notable cantatriz, obligándola a bisar casi todas las obras del programa. — A. Marqués. Diario de Barcelona, 20 de Gener de 1931.

Filharmònica de Barcelona havia promès als seus abonats una gran cantatriu i ha tingut paraula. J. Telles de Menezes és una artista de primeríssima categoria. La segona part del programa fou també completament repartida a instància del públic. Una cançó de Villa Lobos, la millor al meu entendre, tenia regust de cosa indiana. La cantatriu va prendre una fesomia greu, enèrgica, que volia dir tota l'empenta d'aquella música selvatge que escriu el més il·lustre dels músics del Brasil. Júlia Telles ha tingut un doble èxit: un, pel seu talent, i l'altre, per la seva gran simpatia. La Ciutat, 18 de Gener de 1931.

Julia Telles de Menezes representa el triunfo singular de una personalidad compuesta esencialmente de sensibilidad e inteligencia. Esta inteligencia y esta sensibilidad son las que rigen y controlan, empleándolas para el más alto y exquisito servicio, su bella voz y su comunicativa expresión. — Luis Cóngora. — "El Día Gráfico", 21 de Gener de 1931.

Aquesta artista és, efectivament, molt notable. Diu amb molta expressió i la seva veu és d'un timbre pastós i fortament suggestiu. Assenyalem, en primer lloc, "Xangó", de Villa Lobos, intensament expressiva, i les "Cántigas" de Nepomuceno. Altres cançons del folk-

lore brasiler trobaren el més simpàtic acolliment, però hem de dir que la cantatriu les digué d'una manera admirable. Elles constituïren l'èxit més viu del recital, amb les que, fóra de programa, regalà la senyora Telles a l'auditori, que no cessava d'aplaudir-la. — Lluís M. Millet. — "Revista Musical Catalana", Març de 1931.

El arte del canto de Cámara, más que vastas disponibilidades de medios vocales, convienen un temperamento que pueda sentir y una inteligencia que sepa expresar. Tanto el uno como la otra se encuentran, felizmente acobladas, en la soprano brasileña Julieta Telles de Menezes. Posee una voz dulcemente timbrada y a la vez que saca de ella el mayor partido posible, se muestra siempre fina y elegante intérprete, tanto al desarrollar con expresión la frase melódica, como al subrayar los puntos característicos y musicalmente más significados de cada obra. La artista, festajadísima, tuvo que repetir casi íntegro el programa. — Z. — "La Vanguardia", 20 de Gener de 1931.

Informació de Borsa

Barcelona 20 Gener 1933

D. Interior 4 %	65,25
" Exterior 4 %	80,50
" Amortizable 3 %	70,35
" " 4 1/2 %	—
" " 5 %	127
Impost	96
" Amo citable 5 % 1927	—
amb impost	83,60
Bons or 6 %	208
D. Ferroviaria 5 %	—
Accions f. c. Nord	43,20
" f. c. Al cant	32,20
" f. c. Andalusos	14
" Tabacs Filipines	—
" Explosius	132,50
" Mines Rif	49,50
" Aiguí Barcelona	144
" CHADE	—
" Tramvies ords.	—
" B. H. Colonial	44,50
" Cia. Esp. de Petrol	5,60
" Assucreira	—
" Ford	181
" Metre Transversal	—

DIVISES

Francs	47,75
Lliures	41
Dòllars	12,25
Lires	62,70
Belgues	169,40
Suïssos	235,90
Mars	2,90 1/4
lorins	4,91
Corones Xequés	36,60

Informació facilitada pels Bancs de Vizcaya i Comercial de Barcelona.

Segona Assemblea d'Acció Popular

EL SALARI FAMILIAR

PONENCIA

per D. EMILI ESPINÓS

Continuació

"Casti connubii" al mes de Desembre del anys 1930, deia "Cal subministrar al obrer una paga que abasti per a la seva sustentació i de la seva família". Ací tenim doncs un dels orígens del salari familiar, com a complement de les altres Encíclicques.

LES DIFICULTATS

Admèsos ja, dintre el camp catòlic, aquestos principis que automàticament obliguen a donar una paga més crescuda a un obrer que tingui varios fills, que no pas a un que sia solter, cal admètre també que

si ha d'ésser el patró directament qui realitzi les pàgas, els obrers que tinguin fills quedaràn en una situació desfavorable per a obtenir treball. És lògic que si els homes solters guanyen 10, pessetes diàries, per exemple i els que tinguin quatre fills han de cobrar-ne 12, — totes les empreses que necessitin condicions i aptituds, els homes solters, quant deuria ésser tot el contrari.

Padriem citar-ne d'altres igualment, però considerant que totes venen a demostrar el mateix, ens permetem ja d'avençar que el salari familiar no pot ésser introduït pel patró directament, o quant menys pel éll administrat.

Son unes CAIXES DE COMPENSACIO, les que tan a Bèlgica com a França tenen cura del salari familiar, i donats els seus resultats pràctics, en aquells països ens permeten de proposar-les com a solució dels problemes que reporta, l'aplicació dels textos pontificis.

Es per això que cal distingir entre SALARI i SUBSIDI, ja que mentre una cosa deu aplicar-se en atenció al treball realitzat, l'altre té per finalitat "Vacomodar la remuneració del treball a las càrregues de la família" com diuen les encíclicques. Cal especificar, però, que els subsidis no son pas una cosa arbitrària, sinó una prudent interpretació dels "diversos mitjans" que la mateixa encíclica preveu, per establir la deguda justícia.

I ara, al tractar de cercar unes normes que facin realitzable aquesta reivindicació tan preconitzada pels

Papes, creiem que els patrons deuriem entregar satmanalment a la "Caixa de Compensació" un dos per cent, dels salaris satisfets durant la mateixa, un tant per cap, tant per jornal de terra, hectarea, etc. de treballadors i dependència "La Caixa de Compensació", a la seva vegada, que d'acord entre els ingressos i el nombre de fills a socorrer tractaria de establir el subside de 0'30 pessetes per fill i per dia (per exemple) entregaria l'import dels respectius subsidis j als obrers interessats directament, ja per mitjà de les mateixes empreses patronals.

Però tot això que fins aci havem dit, volguets oients, noes pas més que una part del mateix problema, i sincerament creiem que res resoldriem si al mateix temps de la qüestió econòmica, no tractéssim de reformar la

II

QUESTIO MORAL

Es evident, com ja em dit en començar, que la degeneració dels costums públics era una de las principals causes del malestar social, i es per això que s'impone una total rectificació en aquest sentit si volem realitzar una tasca positiva. És indispensable anar a la consecució de lleis justes, que enlloc de convertir el matrimoni en una prostitució legalitzada, tendeixin a la seva santificació, que vol dir al ensemes fermesa i continuïtat.

Comentario de "El Sol" a un brindis de Unamuno

Madrid, 18. — "El Sol" de hoy publica el siguiente comentario:

Una elemental discreción, amparada además por la estimación literaria y personal que en "El Sol" conservamos por don Miguel de Unamuno, acalló ayer mañana nuestro primer impulso de comentar las palabras con que el rector de Salamanca y presidente del Consejo Superior Nacional de la Cultura ofreció el banquete dedicado a monsieur Herbet, embajador de Francia. Otros colegas, coincidentes, sin duda, con nuestra opinión de reserva, han silenciado incluso las palabras inoportunas con que el irreductible don Miguel tergiversó un punto el carácter del homenaje. Mas como quiera que muchas de las personas presentes en el homenaje han manifestado extrañeza ante nuestro silencio, creemos deber decir que todos los asistentes, cuando menos los más significados, no se recataron para dar muestra allí mismo de su disconformidad con la actitud del señor Unamuno. Unos aplausos tibios, de pura cortesía, cerraron el brindis, a que sucedió la ovación entusiasta con que fué saludado el señor Herbet al ponerse en pie para contestar con el notabilísimo discurso en que hizo gala de su apasionada afición por España y la República, ovación que duró largo rato al sentarse el embajador, interrumpido varias veces por aplausos y murmullos de aprobación calorosa en el trascurso de su breve disertación.

Terminado el banquete, y una vez despedido afectuosísimamente el señor Herbet, los comentarios entre los concurrentes fueron durísimos para el señor Unamuno. "Azorín", enrojecido

de indignación, protestaba en voz alta, y aun llegó a desentenderse de la proximidad del aludido, en ocasión en que éste se acercaba al grupo donde "Azorín" reinteraba su protesta. Bien patente fué, aunque eludieron toda conversación sobre el caso, el disgusto de los dos representantes del Gobierno. El doctor Marañón y don Manuel Aznar, principales organizadores del banquete, disculpaban con el nombre prestigioso del propio Unamuno la designación recaída sobre él para ofrecer el homenaje. Don Santiago Alba tampoco reservaba su opinión desfavorable, aun desgravando las palabras desgraciadas de la menor importancia política ni apenas social, dado el aislamiento que voluntariamente si impone siempre el señor Unamuno. Únicamente nos pareció advertir señales de complacencia en el director de "La Epoca", que afanosamente transcribía el discurso, cuando el señor Unamuno brindaba la paz, el conocimiento y el amor a los desterrados, fuesen cuales fuesen sus ideas. La relación publicada en el diario monárquico suprime, sin embargo, la invitación al arbitraje del señor Herbet; quizá porque consideraba preferible soslayar el dislate.

No tuvimos ocasión de conocer el pensamiento de don Alejandro Lerroux; pero también demostró visiblemente, por el diferente modo de aplaudir al señor Unamuno y al señor Herbet, que no suscribía, cuando menos por inoportunas, ya lo hemos dicho, las palabras del señor Unamuno, requiriendo la intervención del embajador francés para dirimir la guerra civil en que, a juicio del ilustre ex desterrado de Hendaya, se pelean los españoles.

CARBONS

Les millors classes per a cuines, estufes i obtindre la més forta calefacció, amb el menor consum

Magatzem de Tarragona:

G. Celgueroso - Santiago Vallvé

SANT MIQUEL, 21

TELEFON 558

Servei a domicili

Notes Comarcals

TORREDEMBARRA

Aquest Municipi durant l'any passat, ha estat de 36 naixements, 41 defuncions i 17 casaments.

—La quantitat d'aigua de pluja recollida durant el 1932, ha estat de 1019'4 mil·límetres, rebassant en més del doble el promig recollit ordinàriament.

—El presupost confeccionat per l'Ajuntament per el present any, puja la partida d'ingressos, a pessetes 83.770'84 i la de despeses a 79.610'79 pessetes.

—El proppassat diumenge, es celebrà a la parroquia de Sant Pere, amb la solemnitat d'anys anteriors, la simpàtica festa Catequística, en la que és costum repartir els premis als assistents al Catecisme de la parròquia durant l'any anterior.

Gràcies a la munificència del fill predilecte de la vila i generós protector de la mateixa, el doctor don Rosali Rovira i Oliver, es pogueren entregar duescentes pessetes en vuit llibretes de la Caixa Dotal afecta a la d'Estalvis i Pensions per a la Vellesa.

Trenta vuit llibretes més, amb menors imposicions, provinents d'altres donatius, i un centenar d'altres premis, foren entregats o assenyats per a ésser recollits.

Com a finla i en acció de gràcies, és resà una oració, demanant a l'ensens benediccions plenes i abundoses per la distingida i generosa família del doctor esmentat.

Déu vulgui que per molt anys pugui novament celebrar-se ací una festa tan agradosa, que omplena els cors de consoladores esperances, esponyant-los de joia i dolça satisfacció!

CORRESPONSAL

DE VILABELLA

Diumenge passat se celebrà a la Bisbal del Penedés en el magnífic "Cinema Colón", el primer Aplec Fejocista del Baix Penedés, en el que passaven de setentes les persones, perquè ja no n'hi cabia cap

més, i en el que prengueren part els avantguardistes de la F. J. C. de Vilabella amb boniques poesies i quadros plàstics, i alternant amb els de la Bisbal. Seguidament els mateixos cantaren les sardanes "Per tu ploro", "Missa primera" i finalment, amb tots els assistents a peu dret i enmig d'uns aplaudiments vius i unànims, es cantà pels mateixos "Els segadors".

"L'Esbart de Dançaires" de Llorenç del Penedés, ballà magistralment la "Bolanguera", "Ball Pla", "L'Indiot", "L'Hereu Riera" i la "Dança de Castellfersol", alternant amb l'"Esbart Infantil de Vilabella" i típicament obillats, baix la direcció d'en Domingo Aleu ballaren els ballets "La Patatuf" del Camp de Tarragona i la "Bolanguera" de la Ribera, tots els quals arrencaren molts aplaudiments.

Seguidament el gran míting d'afirmació de ideari Fejocista en el que estava representat tot el Consell Comarcal del Baix Penedés, i en el que prengueren part En Joan Solé i Caralt, president del Consell Comarcal, el senyor Melo, representant del Alt Penedés, el senyor Ferran Ruiz, president de la Comissió de propagandista, el doctor Pere Tarrés, president del Consell Diocesà, el senyor Félix Millet, president del Consell Federal, etc. Els aplaudiments que sovintejaren, tingueren un resó en acabar de cada discurs.

Cal fer constar l'energia amb que els fejocistes del Baix Penedés treballen, i cal remarcar que tota la setmana s'asegurava públicament que durant l'acte es llenarien bombes, cosa que gràcies a Déu, no pasà.

Vagi la més coral felicitació al

incansable senyor Vicari del Vilabella Mn. Joan de Déu Punsoda, per haber sapigut portar a terme el resorgiment d'un poble i sap vetllar per les ànimes i per l'engrandiment de Déu i de Catalunya per qual dit poble sent un orgull de posseir-lo.

De Vilabella sortiren en dos magnífics automòbils unes 70 persones en las que abundaven gentils damiselles les que tant esplendídamment cooperaren a la festa treballant desinteressadament en la confecció dels trajes del "Esbart" i de tot quant representa engrandiment per dita població.

La meua més sincera felicitació. Per acabar la festa es ballaren unes sardanes que foren puntejades per bon nombre de simpàtiques "nenas" i entusiastes joves d'aquesta població.

En fi una festa magnífica en la que servarem grat recort i cal sovintejà.

DOMINGO ALEU.

CUOTAS

os ofrece los equipos a precios limitados y de calidad.

Facilita también prendas sueltas.

Antes de comprar vuestros equipos consultar la

La CASA COCA
Conde de Rius, 7 - Tarragona

¡KENNEDY, KENNEDY!

Este es el receptor AMERICANO que debe exigir el que quiere deleitarse con su Voz clara, potente y melodiosa en extremo.

Ondas normal y extra-corta en un solo mando. Dos altavoces. Pida demostraciones a su Agente.

CASA ARBONA
Conde de Rius, 19 - TARRAGONA

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

Ja no es a l'estranger solament on es diu que no cal tenir fills, o que s'obstinen a limitar-los, ja que per arreu d'Espanya i fins a les nostres contrades de Catalunya, es considera una manca de criteri el tenir fills. Es arribada tan avall la desmoralització, que fins persones que son tingudes com a catòliques, i que posseixen regulars bens de fortuna, diuen que cal tenir seny en això del matrimoni, i això del seny, vol dir per ells, que han de tenir pocs fills o cap.

ES PRECIS MORALITZAR ELS COSTUMS PUBLICS, i si es cert que de les classes benestants ha sortit la degeneració i el mal exemple, a elles correspon en el dia d'avui, no solament treballar amb fermesa, sinó marxar a les avençades de la regeneració i del bon exemple.

Efectivament, tal com avui es practica el règim de salaris, i amb l'ajud de unes lleis completament antirreligioses, el matrimoni ha caigut generalment en un concubinatge, i amb el desitj de plaer per una banda, les mortificacions inherents al tenir fills, juntament amb la temen" a de passar dificultats per la seva subsistència, per l'altra, han enfonsat la família tan avall que enlloc d'ésser la base de la societat, gairebé ha passat a ésser l'element primari per la seva destrucció.

Nosaltres opinem que per restaurar l'ordre moral en aquest aspecte, deurien existir una sèrie de lleis totes elles encaminades al mateix fi, però que sens arribar a castigar als que fecin un mal usdel matrimo-

ni o de les seves facultats físiques, quan menys recompensesin de una manera efectiva als que complissin els seus deures perfectament. Això ja representaria un cert càstic per aquells, ja que no podrien gaudir de determinades aventatjes.

Però sens arribar a posicions tan enlairades, en veritat creiem que també nosaltres, els patrons, pel nostre compte, quelcom podriem fer que tingués una eficàcia positiva: No seria absolutament factible, l'establir un dret de preferència en treball? Analitzem la qüestió.

Hem quedat ja, per la part expositiva de la qüestió econòmica, que restava sol·lucionat el salari familiar, i així l'empresa no ha de tenir motius per a establir resistències als treballadors que tenen fills, ja que ella te de abonarli el mateix salari. Així doncs, l'empresa pot lliurement elegir, en igualtat de condicions, a treballadors casats en lloc d'altres que sien solters. I no ens separarem pas de la mateixanorma en demanar que entre els casats sien preferits aquells que tinguin fills, i entre aquests els que en tinguin més. Aquesta preferència en el treball, que indiscutiblement representaria una gran millora pels pares de família, adquiriria proporcions tremendes quant aconseguissin introduir-la en el municipis, en la Generalitat, o en les innumbrables dependències de l'Estat.

Creiem nosaltres, que si l'obrer sense feina es un solter té molts mitjans de defensa, i ja sia per el seu reduït gasto particular, ja sia per l'ajud dels seus

pares, germans o amics, no es trobarà mai amb els conflictes gravíssims d'aquell bon pare que al trobar-se sense feina es veu aclaparar per les necessitats dels seus fills, tan o mes que per les seves propies.

Es per això doncs, que la nostra proposta, demés de representar un premi efectiu per aquells que retornin al cristianisme les seves costums, porta inherent una garantia i un acte de justícia social.

Es una garantia, perquè els pares de família seran sempre els últims en ésser despedits i els primers en ésser contractats.

Es un acte de justícia social, perquè aquesta garantia juntament amb el salari familiar permetran al'obrer una vida cristiana, el compliment dels seus deures, i la consecució de la finalitat llur.

I permeteume dir volgutis oients, avans d'entrar en la proposta de les conclusions, que cometen un crim aquells que maten la vida al moment d'engendrar-se, i que aquest crim clama venjança davant de Déu.

Recordeu també com el Totpoderós va enfonsar aquells imperis que cometeren aquestes faltes, i recordeu també aquelles civilitzacions que van cavar el seu sepulcre, al jorn que varen entregar-se a la primera bacanal...

Si nosaltres aconseguim santificar el matrimoni, no solament haurem complert davant de Déu, sinó que haurem salvat la civilització actual...

HE DIT.

* * *

NOTAS LOCALES

AVISO

A LOS SUSCRIPTORES DE FUERA LA CAPITAL

Se ruega encarecidamente a los señores suscriptores que residen fuera de esta capital se dignen avisar a esta Administración CUANTO ANTES todas las irregularidades, que observen en la recepción del periódico, con el fin de subsanarlas inmediatamente.
EL ADMINISTRADOR

Junta d'Obres del Port

Presidint el senyor Francesc Compte Galofré, i amb assistència dels senyors Romeu, Boda, Vilà Cañellas, Delmás, i Membrillera, va reunir-se ahir la Comissió permanent de la Junta d'Obres del Port.

Va acordar-se: aprovar l'estat general de cabals en 31 de desembre últim.

El pagament dels comptes de la Direcció Facultativa i de Secretaria, corresponents al passat mes de desembre.

Va assabentar-se:

De l'ofici del senyor enginyer director d'aquestes Obres, traslladant l'ordre adjudicant definitivament al senyor Baldomer Thomàs Sala les obres de construcció del magatzem de refugi del port per la quantitat de 293.813 pessetes.

Ordre de la Subsecretaria d'Obres públiques aprovant definitivament le noves tarifes d'atrac als molls dels velers i les de servei d'aparells del port.

Ordre del mateix centre ministerial adjudicant definitivament a la "Maquinista Terrestre y Marítima" per la quantitat de 615.000 pessetes la construcció de sis grues elèctriques amb destí al nostre port.

Ordre de la Direcció general de Ports, reestimant les proposicions presentades en el concurs per la

adquisició d'un Remolcador per al port.

Ordre de l'esmentada Direcció general, aprovant definitivament el crèdit de 8.900 pessetes per l'adquisició d'utilitatge de varis serveis.

De l'atenta comunicació del senyor alcalde de la ciutat, demanant l'apoi de la Junta per a contribuir a la subscripció oberta per al honorable senyor president de la Generalitat. Va acordar-se sollicitar l'autorització corresponent a la Superioritat.

Del plec de condicions facultatives i pressupost aproximat per l'adquisició de vint carretons elèctrics, sis remolcs, i tres instal·lacions de càrrega convertidors.

La Comissió permanent va acordar contestar degudament la comunicació de la Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Reus, referent a atracades dels vaixells trasatlàntics.

Va fer-se constar en acta, el sentiment de la Corporació per la mort del senyor Antoni Escofet Netto.

L. Ripoll Usón

Ha traslladat el seu despatx, a la Via Layetana, 39, al costat del nou edifici del Banc d'Espanya, a Barcelona.

DE SOCIEDAD

Ayer, por la mañana, efectuóse el entierro del cadáver de nuestro particular amigo don Antonio José Escofet.

Presidieron el fúnebre acto su hijo don Rafael, hermanos y deudos del finado.

El féretro fué conducido en hombros por varios socios y miembros de la Junta del Club Náutico desde la casa mortuoria, a la parroquia de San Juan y de allí al extremo Oeste de la Rambla de San Carlos, donde se despidió el duelo.

Figuraban en la comitiva gran número de caballeros pertenecientes a todas las clases sociales, principalmente de las entidades deportivas y comerciales.

Descanse en paz del Señor el malogrado amigo y reciba su familia nuestro sincero pésame.

Hállase en grave estado nuestro particular amigo y compañero en la Prensa, don Manuel Menéndez.

Celebraríamos su total restablecimiento.

Se encuentra en grave estado de salud, habiéndosele administrado los Santos Sacramentos, la distinguida señora doña Concepción Besora.

Deseamos sinceramente que Dios devuelva la salud a la virutosa enferma.

En la iglesia de Santa Clara de esta ciudad, hoy, a las nueve se celebrará solemne misa de aniversario en sufragio de los esposos don Miguel Netto y doña María de la Encarnación Bertrán.

GACETILLA

AVIS

Per tal d'acabar part dels treballs que la Companyia Telefónica Nacional està realitzant, avui restarà interceptat durant unes hores el pas per l'encreuament del carrer d'Apodaca i els de Barcelona i Blasco Ibañez, davant els caruatges que vagin del Port a l'Estació, o a l'inrevés, seguir els carrers de la Pau i Anselm Clavé, i els que es traslladin de la part baixa el centre de la ciutat, i entre ells els autobusos del servei públic, pas sar pel carrer de Misericòrdia fins el carrer de Fermí Galán.

DROGUERIA

TOMAS ROIG

Bajada Pescadería, 6 Ptas.

Aceite finísimo puro de oliva.	1'70
Idem primera	1'80
Idem segunda	1'70
Azúcar blanco fino, el kilo...	1'50
Arroz Benlloch 1.ª	0'60
Arroz Bomba 1.ª	1'20
Arroz Calasparra extra	1'60
Bacalao libro extra superior	
Galletas Solsona Surtidas, el kilo	2'30
Idem	3'00
Jabón "Jabali" pastilla	0'65
Chocolates "Orthi" precio de fábrica	
Miel pura de Romero, kilo...	1'50
Patatas superiores Bufé, 10 kilos	2'00
Turrone de Jijona legiti cs extra, el kilo	5'00
Dulce de Membrillo, el kilo.	1'50

SERVICIO A DOMICILIO

NOTA OFICIOSA DE LA CAMBRA DEL COMERC

La Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació d'aquesta plaça, recorda als seus electors i al comerç en general que des del primer de Gener de 1933, tots els que tinguin productes envassats per a la venda, deuen tenir-los degudament reintegrats d'acord amb la nova Llei, puix de lo cantrari incorreran en sanció, ja que no serà excusa al·legar que s'esperava el moment de la venda per a completar el reintegro.

Augusto Serres

COMPRA - VENTA

ADMINISTRACION DE FINCAS

DESPACHO: de 10 a 12

CARRETERA BARCELONA, 49

Teléfono 449 X

TARRAGONA

EXAMENES EXTRAORDINARIOS DE ENERO

Se pone en conocimiento de cuantos estén matriculados para verificar los expresados exámenes, que estos tendrán lugar el próximo día 28, a las nueve de la mañana.

EXPEDIENTE CONTRA UNOS FERROVIARIOS ANARQUISTAS

Ha llegado de Madrid un delegado del Ministerio de Obras públicas con objeto de abrir un expediente para depurar las responsabilidades que puedan haber a los 12 empleados anarquistas del depósito de máquinas de la estación del Norte, en cuyos talleres fabricaban piezas para la construcción de bombas.

Abans de firmar una pólissa de segurs, enteris de la solvència de a Companyia i tingui present que

LACATALANA

amb la seva filial

LA PREVISIÓ NACIONAL

era la més poderosa Companyia de Espanya, pero que avui ha passat a ésser ja una de les més importants d'Europa

Incendis, Robo, Vidres i Cristalls

S. VALLVÈ

Sant Miquel, 21

Telèfon 558

CARIDAD

Hemos recibido de un señor sacerdote la limosna de dos pesetas para la familia últimamente recomendada a nuestros lectores.

Para la misma nos ha entregado una señora caritativa tres pesetas. Que Dios se lo pague.

EN BUSCA DE ARMAS

La policía viene realizando activas pesquisas para el descubrimiento de dos cajas de armas que llegaron en un auto desde Barcelona con destino a los elementos extremistas.

ECCLESIASTICAS

PEL LES DONES I DONZELLES DE TARRAGONA

El dilluns, dia 23, hi haurà recés a les set del vespre a l'església de Sant Francesc.

Dirigirà els actes el Rnd. Francesc Llorens.

Deportivas

OBITUARI

Ahir tingué efecte a la nostra ciutat el sepeli del senyor Antoni J. Escofet, traspasat a l'edat de 78 anys, persona de tots coneguda per la seva gran bondat.

Vis president i president del nostre Club Nàutic mantes vegades, fou distingit amb la Presidència honorària del mateix. Tots els socis veiem en ell un excellent pare i conseller esportiu.

L'enterrament efectuat al mig dia d'ahir prou palesà l'estima en que a la nostra ciutat es tenia al difunt.

Al seu fill Rafel, el mateix que a la seva distingida família, ens apremem a significar-los nostre més sincer condol per aquesta pèrdua irreparable.

Fut-bol

EQUIP QUE ARRENGLERARA EL GIMNASTIC EN EL MATX DE DEMA

Sembla que va aclarint-se l'incògnita que ha vingut imperant a la nostra ciutat durant la present setmana, referent a l'equip que el Gimnàstic posarà en peu demà enfront de Mataró.

I diem que sembla que s'ha aclarit, puix que es ja un fet l'ingrés de l'excellent element Torelló a les fileres gimnàstiques, on actuarà d'interior esquerra.

Es un fet també si no anem errats el "retorn" d'en Delclós al terreny de futbol, i és gairebé segur que l'interior dret que demà arrenjerarà el Gimnàstic serà ell.

Devanter centre? Ens diuen que jugarà Vila.

Extremes? No cal dir-ho, Barbarà i Colomer.

A la mitja tindrem a Magrinyà, Rovira i González.

Hom encara segueix nomenant a Vela, l'ex sansenc i actual militant al cercle de Les Corts. Dubtem res hi hagi a fer!

Backs? Un de jove i un de veterà. Són Wenceslao i Saura.

I porter, l'Alvarez.

No està mal l'equip. Es més, creiem és lo millor de dintre el que tenim.

Tan de bó rutili en el "field" com nosaltres desitjariem.

Demà confirmarem l'onze definitiu.

Hoc-key

L'ONZE GIMNASTIC QUE SERA DEMA ACARAT ALS "INTRE-PITS"

Probablement serà el següent: Zabala, Alasà, Cendrós, Cardona, Sanromà, Nadal, Sabatè, X, Marca, Sastre i Ruiz.

Són indecissos els llocs de defensa dreta, que cas de no poguer-lo ocupar Alasà és designaria a Gaspa, i el d'interior del mateix costat.

Procurarem demà confirmar l'onze.

HERNIADOS

(TRENCAITS)

Todos encontraréis la solución usando los bragueros que construye la CASA ESPAÑOL, no pesan ni abultan, amoldándose al cuerpo como un guante.

Esta casa construye un aparato para cada hernia

Construcción de fajas Ortopédicas

Rambla Pablo Iglesias, 51

Despacho al entresuelo

TRAVIESAS FERROCARRIL

se necesitan en Salou 12.000 de pino de 1'50 x 0'20 x 0'12. Ofertas a don Antonio González, Avenida de Pablo Iglesias, núm. 4, Madrid.

Casa de familia

Se admiten a todo estar una o dos personas: no presentarse sin referencias inmejorables. Precios módicos.

Razón: en la Administración de este periódico.

SE DESEAN

una o dos señoritas como huéspedes en casa de confianza.

Razón: en la Administración de este diario.

Equip de quota

complet i en bon estat es ven. Preu módic.

Raó: a l'administrador d'aquest diari.

Conferencias telegráficas

EL MINISTRO DE OBRAS PUBLICAS

Madrid, 20. — El ministro de Obras públicas dijo que, citados por él, acudieron a su despacho los ingenieros jefes de las Jefaturas de estudios y construcción de ferrocarriles para tratar de la distribución del crédito que había votado el Parlamento para líneas férreas en construcción. En la reunión se acordó volverse a reunir el jueves, y que cada ingeniero traiga a dicha reunión una nota de las necesidades que estime más urgentes en su demarcación.

El señor Prieto dijo que todas estas jefaturas serán disueltas y fundidas en un solo organismo dependiente de la Dirección general de Ferrocarriles, porque como el volumen de obras — dijo — es muy reducido, no necesita de la existencia de aquéllas.

Terminó diciendo que esta tarde están citados los alcaldes de todos los Ayuntamientos de la cintura de Madrid, con los miembros del Gabinete de Accesos y Extrarradio de Madrid, para dar cuenta de los proyectos que tiene dicho organismo.

EL MINISTRO DE AGRICULTURA

El ministro de Agricultura, don Marcelino Domingo, dijo que había firmado una orden otorgando carácter oficial a la VI Exposición Nacional del Automóvil, Ciclo y Sport, que ha de celebrarse en Barcelona el próximo mes de mayo.

El objeto de esta Exposición — dijo el señor Domingo — es procurar el desarrollo de la producción nacional del automóvil en nuestro país, y fomentar su impulso. La Exposición se compondrá de once secciones, en las cuales figurarán desde el más perfecto y acabado vehículo hasta el más mínimo accesorio. Al propio tiempo, en el recinto de la Exposición tendrán adecuada cabida las distintas aplicaciones de los motores de explosión, tractores agrícolas, navegación, aviación, etc., dedicándose una sección, única y exclusivamente a deportes diversos, considerados desde el punto de vista industrial.

El señor Domingo agregó que correspondiendo a su ministerio distribuir la cantidad que fue consignada en el Parlamento para reparación de los daños que causaron los temporales en Zaragoza y Granada, había firmado una orden determinando el cumplimiento del acuerdo del Parlamento.

EL MINISTRO DE ESTADO

El ministro de Estado recibió a los embajadores de Francia, Argentina e Inglaterra; al diputado señor Lana Sarrate, delegado del Circuito Pirenaico; al nuevo cónsul de España en Buenos Aires, señor Luque, y a una comisión de temporeros del Ministerio.

MANIFESTACION ESTUDIANTIL

A mediodía acudió a la Embajada de Cuba, en el Paseo de la Castellana, una manifestación de estudiantes de la Universidad, Escuela Normal y otros centros docentes, compuesta por unos mil muchachos. Los manifestantes, al llegar ante la Embajada, dieron gritos de ¡Muera Machado! y ¡Abajo el imperialismo yanqui!

Acudieron fuerzas de asalto que disolvieron sin dificultades a los manifestantes.

LA CRISIS DE TRABAJO

La Comisión de fuerzas vivas de Zaragoza que se halla en Madrid visitó hoy a los ministros de Agricultura y Obras públicas, exponiendo a los señores Domingo y Prieto diversas iniciativas tendientes a conjurar la crisis de trabajo que se sufre en aquella región.

LA CONFERENCIA DE LA BANCA

Las aportaciones de datos sobre la situación de crisis que hicie-

rno los banqueros el día precedente no fueron contestadas en la sesión. En cambio, los empleados hicieron presente la conveniencia de que los delegados patronales estudiaran la manera de hacer alguna concesión aproximándose a las posiciones de los empleados por medio de una nueva fórmula.

Llegado este momento, no es fácil prever qué va a suceder hoy. Acaso pudiera avanzarse una idea sobre lo que pudiera ser una tendencia patronal de un sentido altamente democrático. Tal vez, esto no es más que una suposición, consistiría esta fórmula en tratar mejor los sueldos de menor cuantía, yendo a formar escalones intermedios mejor dotados en los escalones, aun cuando esto fuera en detrimento de los sueldos más altos y de los topes máximos que existen, y como es natural, los que ahora se pretende formar.

En concreto, de momento, no se sabe nada. Hoy, los elementos patronales celebrarán una reunión en la que se discutirá la manera de arbitrar una fórmula, que es, precisamente, lo que desea el presidente de la Conferencia para ver de ultimar este asunto.

LOS FUGITIVOS DE VILLA CISNEROS

Se reciben noticias de Lisboa relativas a los evadidos de Villa Cisneros.

Don Alfonso de Borbón y León y su esposa, la marquesa de Squilache, fijarán su residencia en Estoril, como don Francisco Ansaldo y se señora.

EL SUBSIDIO DEL PARÓ FORZOSO

Una comisión de la Junta directiva de la Casa del Pueblo, designada para organizar actos de campaña contra la crisis de trabajo, visitó esta mañana al señor Largo Caballero.

El ministro de Trabajo les dijo que tiene el propósito de incrementar, dentro de lo que permita el presupuesto, el subsidio del paro forzoso. Dijo que estudiaría la cuestión del tiempo que se percibirá y que, desde luego, tendrá carácter de subsidio, pues otro sistema es imposible implantarlo por ahora.

EL ESTATUTO INTERIOR DE CATALUÑA

En un artículo que publica el señor Rovira y Virgili en "El Sol" de hoy, acerca del régimen interior de Cataluña, dice:

"Claro está que, en el caso de Cataluña, el tener una Constitución propia no implica una afirmación de soberanía plena, como no la implica en los Estados particulares o países del régimen o semifederal. Es una Constitución de base limitada, y su objeto consiste en dar estructuración al régimen interior de Cataluña, precisamente en aquella zona que le dejan libre la Constitución de la República española y el Estatuto aprobado por las Cortes constituyentes. Todo esto es perfectamente normal y legal.

Yerran, pues, los suspicaces y los pusilánimes. Pero, así y todo, no juzgamos necesario que la ley del régimen interior catalán se denomine Constitución. Podemos denominarla Constitución interior o Estatuto interior. Si la última denominación ha de servir para evitar las suspicacias y los temores, no vacilamos en afirmar que es la preferible. Y tenemos motivos para creer que ésta será la denominación definitiva."

DENUNCIA POR ESTAFA

José Escribano Raboso y Benito Fraile Martínez, secretario y delegado de una Sociedad de obreros de talleres de la Compañía de M. Z. A., han presentado una denuncia por estafa de 20.000 pesetas contra el contador de la Sociedad. La estafa se ha realizado falsificando recibos para retirar géneros de las casas proveedoras.

Para mí no existe la vejez

porque conservo mis energías juveniles, atajando el menor síntoma de debilidad con el insuperable tónico y regenerador

HIPOFOSFITOS SALUD

De efectos rapidísimos, contra:

ANEMIA AGOTAMIENTO NEURASTENIA

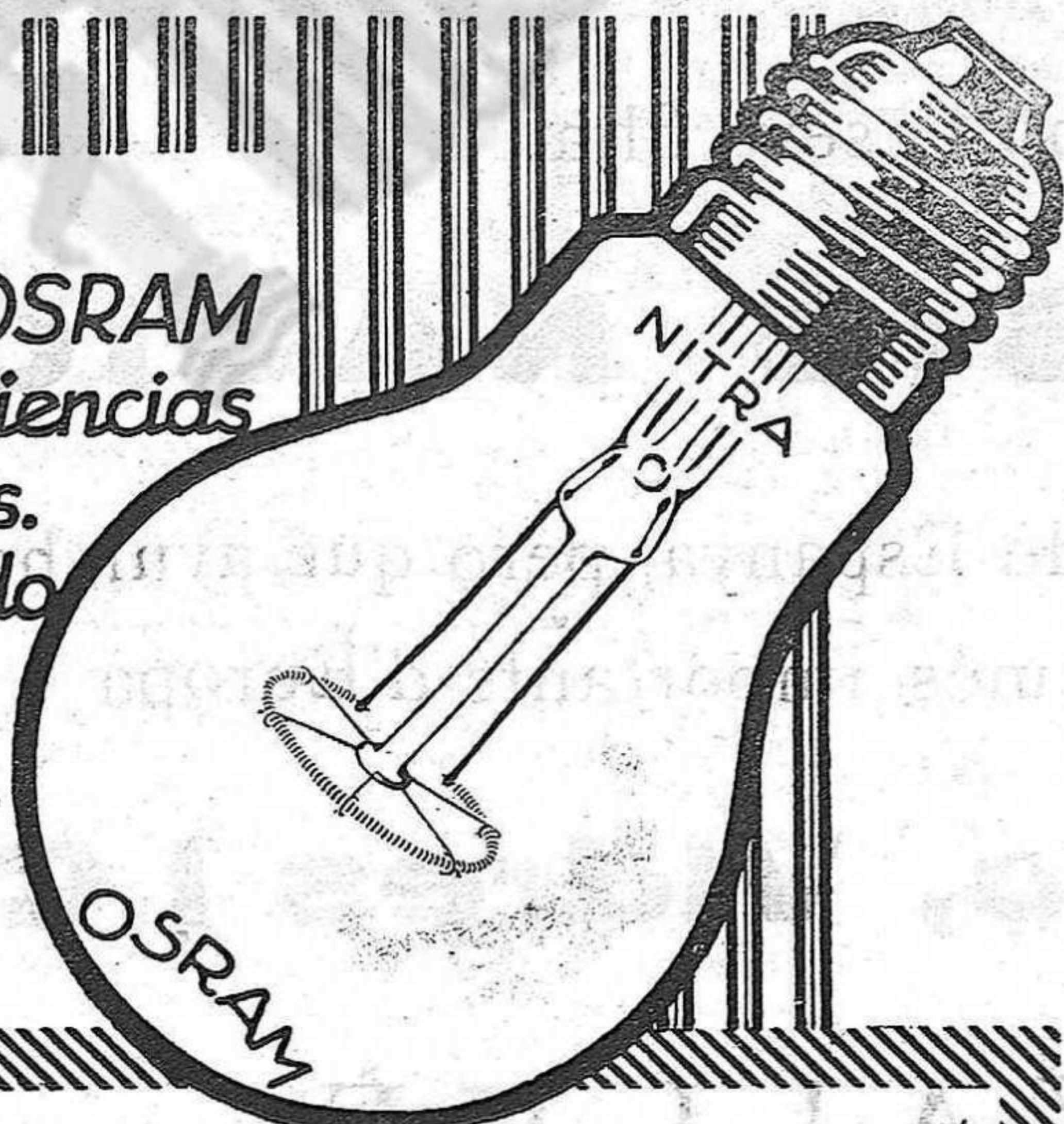
En todo tiempo es eficaz y conveniente tomarlo.

Está aprobado por la Academia de Medicina.

No se vende o granel

La lámpara OSRAM significa experiencias de muchos años. De ahí su elevado rendimiento luminoso.

OSRAM